

het **Kontakt**

ALBLASSERWAARD VIJFHEERENLANDEN BOMMEL/ALTENA KRIMPENERWAARD

Uitvliegen met een steuntje in de rug

WIJNGAARDEN

**Ouders van autistische jongeren realiseren in Sliedrecht een kleinschalige woonvorm voor hun kinderen.
'Het zal rust geven als onze zoon er woont.'**

De 21-jarige Albert de Ruiter uit Wijngaarden weet al precies hoe hij straks zijn appartementje in Sliedrecht gaat inrichten: met rustige, donkere kleuren. Hij is autistisch en krijgt het liefst zo min mogelijk prikkels. Zijn ouders Arja en Adrie zijn betrokken bij de Stichting Tadaimah, die samen met woningcorporatie Tablis zes of zeven appartementen realiseert in Sliedrecht. Het initiatief voor de stichting is genomen door het Sliedrechtse echtpaar Ben en Lisette van der Hel. Ook zij hebben een autistische zoon. Arja herkende de wens van dit echtpaar meteen. "Onze zoon heeft een havo- en een vwo-diploma en volgt een laboratoriumopleiding. Ook de andere jongeren hebben allemaal een normale intelligentie en daarom zou een grootschalige woonvorm niet zo geschikt zijn. Ze willen zelfstandig zijn waar het kan en hulp krijgen waar nodig." Adrie: "De jongens willen ook niet dat er straks een bordje met de naam van de stichting op de gevel komt. Ze willen zo gewoon mogelijk wonen, midden in de wijk."

De naam van de stichting is Japans voor 'ik ben thuis' en is door Albert zelf bedacht. "Hij is een liefhebber van Japanse tekenfilmpjes."

Nog plekje vrij

Voor het project hebben zich inmiddels vier bewoners gemeld, inclusief Albert. Dat betekent dat er nog een of twee appartementen vrij zijn, afhankelijk van het definitieve bouwplan. Arja: "Misschien zijn er hier in de polder ook ouders die denken: zelfstandig wonen kan niet, waar moet mijn kind naartoe? Zij kunnen zich aanmelden bij Ben van der Hel, de voorzitter van de stichting. Zijn e-mailadres is: benvdhel@chello.nl. Wij zoeken vooral jongeren van achttien tot en met 25 jaar. Het bestuur beslist of je deelnemer mag worden. Als dat zo is, krijgen die ouders ook inbreng in de stichting." Eén van de appartementen zal straks gebruikt worden door de begeleiding en om gezamenlijke activiteiten te ontplooiën. "Als stichting gaan we zelf personeel aannemen", zegt Arja. "Thuis koop ik ook hulp in vanuit het persoonsgebonden budget. Hulp is nodig voor aansturing en planning, bijvoorbeeld bij het opruimen en schoonmaken. Wat voor hulp precies nodig is, is bij alle autisten verschillend."

Adrie: "Ik moet nog elke avond tegen Albert zeggen: 'Neem je medicijnen.'" Het grootste struikelblok voor de

toekomstige bewoners zullen de sociale contacten zijn. Arja: "Daarom is het belangrijk dat ze met een klein groepje bij elkaar zitten en samen activiteiten kunnen ondernemen om vereenzaming tegen te gaan. Doordat ze intelligent zijn, weten ze zelf dat ze slecht zijn in sociale contacten. Als ze een vreemde tegenkomen, denken ze: wat moet ik zeggen, als ik iets verkeers zeg is het gelijk over, dus zeg ik maar niks. De jongens hebben nu al logeerweekeinden om een band te creëren. Ze gaan onder begeleiding naar een huisje. Het gaat wisselend, het hangt af van de activiteiten die ze ondernemen." Adrie: "Ze houden erg vast aan hun eigen bekende dingen." De toekomstige bewoners van de appartementjes op de hoek van de Julianastraat zijn allemaal al erg bezig met hun huis. Maar eigenlijk zou Albert het allerliefst gewoon bij zijn ouders thuis blijven wonen. Dat is veilig en vertrouwd. "We hebben hem verteld dat wij niet het eeuwige leven hebben", zegt Adrie. "Daar is hij zich van bewust." Arja en Adrie zijn al bezig om Albert te leren koken. "We prikkelen hem om aan de toekomst te denken, vragen hem bijvoorbeeld: ga je straks je was ophangen of wil je een droger gaan kopen?" Adrie: "Wat ze zelf kunnen, gaan ze zelf doen. En ze krijgen een eigen voordeur, zodat ze kunnen zeggen: dit is mijn huis."

Gruwelijk wennen

Ook Arja en Adrie zelf bereiden zich voor op een nieuwe tijd. "Het zal voor ons gruwelijk wennen zijn als hij niet meer bij ons woont", zegt Adrie. Arja: "Hij is nu een week weg. Dat voelt voor ons als een week vakantie. Straks zal het loslaten zijn. Maar ik kijk er ergens wel naar uit. Het zal rust geven als onze zoon er woont."

geplaatst op 2011-02-28 | 10:10